

бо палицею по хребті потягну. Іду я селом, дивлюся, іде огида, ссь циган і циганка. А я за карк, на кума Семена крикув і веду їх аж до ва :

Циганка: Пани газди, подаруйте, ми бідні...

Осип: Мовчи! Ти звідки?

Циган: Пане газдо, я бідний, слабкий, я іду, роботи шукаю.

Микетей: Що побачу, то забираю...

Циганка: Дайте руку, я вам поворожу. Пане газдинь...

Осип: Папері маєш?

Циган.: Не маю, мені украли, я добрий чоловік, на худобу помагаю.

Осип: Я вам дам по селі волочитися, я вас научу! Микетею, до арешту замкнути, а обшукайте добре, бо то огонь вже підложить.

Микетей: Го, го, я вже знаю, як з такими пташками діло ладнати.

Осип: А арешт замкнути на дві колодки; з відтам не добудеся вже певно. Вартівники нехай добре уважають мені. Завтра рано пішлеса по жандармів.

Циганка: Пане газдо, за що нас замикають, ми добрі люде, ми нікому нич злого не робим.

Микетей: Марш! Ходи Антоне допоможеш! (Антін іде). Ведіть Семене свою перепелицю, а я мого воробчика в гніздо заведу. На перед Парасю,